

[Ib Nørlund.]

kommen i hans ny funktion, men jeg bemærkede den ting, at han formulerede sig sådan indledningsvis, at det var jo ikke sådan, at valget udtrykte en udelt begejstring inden for socialdemokratiets rækker for, hvad man vel kort kan kalde augustforligets politik. Det var en formulering, som adskilte sig fra statsministerens, som talte om valget som en godkendelse af hele denne politik.

De socialdemokratiske medlemmer, som deltog i valgkampen, vil vide, at den aldeles ikke forløb som en godkendelse af augustforligspolitikken, ja, tværtimod. Det gælder, at mange kandidater fra socialdemokratiet, som man traf på møderne, direkte argumenterede med, at socialdemokratiet ikke stod for augustforligets politik. Det gælder også folk, som er blevet valgt ind i denne forsamling, og det betyder dog, at man ikke som statsministeren uden videre kan tage socialdemokratiske stemmer til indtægt for augustforligets politik. Det betyder, at der er andre ting, der rører sig i vælgerbefolkningen. Jeg tror, det ville være klogt også for regeringen at huske, at man har fået stemmer på et sådant grundlag.

Forudsætningen for, at det blev til stemmer for socialdemokratiet, var den tvetydighed, hvormed man opråbte, en tvetydighed, som jo navnlig gik på spørgsmålet, med hvem man forestillede sig at gennemføre den politik, som man i mere almindelige vendinger henviste til. Det spørgsmål blev som bekendt stillet gang på gang hele valgkampen igennem, og man svarede ikke. Det blev gennemført af statsministeren f. eks. i den sidste tv-udsendelse, og først på valgkampens allersidste dag tonede man rent flag med, at det, man tilstræbte i hvert fald fra socialdemokratiets ledes side, var en flertalsregering til højre. Det, man ikke svarede på under valgkampen, bliver man nødt til at give svar på nu.

Der blev i statsministerens tale anslået lyriske toner om en flertalsregerings yndigheder, selv om man sagde, at man ikke kunne gennemføre den på nuværende tidspunkt. Jeg kan godt forstå, at det nuværende tidspunkt, hvor man måske sigter til den forestående overenskomstssituation, kunne advare mod det, som hr. Auken kaldte udfordringer til arbejdsmarkedets parter eller i hvert fald nogle af dem, men det, som imidlertid blev sagt, og blev sagt af hr. Auken, var, at man ikke var indstillet på at køre en politik igennem med skiftende fler-

tal. Men konsekvensen deraf er, at man så må være indstillet på at køre en politik igennem, hvor man binder sig til et fast flertal i en regering eller på anden måde. Vil man fortsat binde sig til hr. Erhard Jakobsen eller til hr. Poul Hartling, eller hvem der nu kan komme på tale? Det er de spørgsmål, man bliver nødt til at give et svar på. Politik kan ikke altid være bare ikke at sige noget om tingene. Politik kan ikke altid være blot at påtage sig forpligtelser i lukkede forhandlinger over for andre partier, som man lader gå forud for de forpligtelser, som man påtager sig over for vælgerne. Realistisk set er den eneste måde, hvorpå man kan komme ud af den kurs, som fører til så mange ulykkelige resultater, jo ved at skifte flertal i forhold til det nuværende. Vi kommer mere og mere i den kommende tid til at stå over for spørgsmålet: enten kører man videre med forligspolitikken til højre, eller også indstiller man sig på at søge demokratiske udveje på krisen. Derfor vil jeg gerne bede både den socialdemokratiske ordfører og statsministeren besvare de spørgsmål, om man søger hen til en position, hvor man afskriver at handle på grundlag af skiftende flertal, eller måske mere konkret sagt i forhold til noget meget nært forestående: er det sådan, at man vil afskrive muligheden af at benytte sig af det flertal, som åbenlyst findes i dette ting imod at foretage indgreb på arbejdsmarkedet?

Alfred Hansen (DR):

Det, der får mig til at tage ordet her i dag, er de kommentarer, som hr. Ove Jensen fremkom med for lidt siden fra denne talerstol. Hr. Ove Jensen har åbenbart en vældig interesse i landbruget og interesserer sig meget for generationsskifteproblemer, og det kan da kun glæde mig. Jeg må blot prøve at belære hr. Ove Jensen om de faktiske forhold i landbruget, at det, han henviser til, er skavanken ved dansk landbrug og ikke vil føre til bedre forhold for dette erhverv. Hvis hr. Ove Jensen får magt som han har agt til at fjerne både grundskyld, altså en løbende afgift på al den jord, man besidder, og samtidig fjerne kapitalvindingsafgiften, så har han dermed givet grønt lys for uhemmede jordspekulationsmuligheder, for at folk kan investere deres penge i dansk landbrug, ikke fordi de skal have noget at leve af, men fordi de skal bruge det som begravelsesplads for deres kapital.